

Va de tomàquets!!!

L'Espigall us presenta un dels altres blocs monogràfics de varietats locals d'horta del nostre país. Un cop vistes algunes de les principals varietats locals de mongetes, ara li toca el torn als tomàquets. Després de les lleguminoses, els tomàquets són els més nombrosos i estesos per la geografia catalana. Tant és així que algunes varietats de tomàquet són pròpies de territoris molt reduïts que en alguns casos es limiten a una vall o poques masies.

Els twitts que us enviarem seran de les varietats més comunes al prelitoral català, però, en aquest mateix document, podeu veure un llistat, a ben segur incomplet, de més de 50 varietats localitzades arreu del territori català.

A continuació, procedim a fer-vos cinc cèntims del seu cultiu i, com us hem dit, el llistat d'algunes de les varietats identificades arreu de Catalunya.

El seu cultiu

Sòl i preparació del terreny. Prefereix sòls franc-argilosos, rics en matèria orgànica i profunds. Els treballs del sòl profunds li són beneficiosos. Per assolir una bona maduració dels fruits, necessita que les arrels tinguin una elevada temperatura.

Reg. Prefereix humitat constant, però sense entollaments. Quan la planta floreix s'ha de regular molt bé el reg, ja que un excés d'aigua dificulta que la flor qualli.

Fertilització. En funció del sòl que tinguis serà molt variable, però, de mitjana, el fertilitzarà entre 80 i 100 Tn/ha, preferentment de fems madurs o de compost.

Rendiment. En una prova de camp realitzada l'any 2013, al Vallès, amb 8 varietats locals de tomàquets, es van superar les 40 Tn/ha.

Sembra. A partir de mitjan gener es poden sembrar les varietats més primerenques. Tant la sembra com el trasplantament fes-los en quart creixent. En algunes comarques litorals es fa una sembrada d'entretemps a finals de març, però el més comú és fer la sembrada tardana, que es fa al maig per trasplantar al juny.

Trasplantament. Normalment, el repicat de la llavor el faràs entre deu i vint dies després de la sembra. Posteriorment, hauràs de mantenir les plàntules en un lloc calent fins al moment de posar-les al camp. El marc de plantació pot estar a l'entorn de 60x60 cm.

Maneig del cultiu. Cal plantar la tomaquera ajaguda amb una part de la tija enterrada per incrementar la superfície d'arrelament. Un cop les plantes han assolit 20 cm d'alçada, s'han d'encanyar i fer la primera poda. Algunes varietats de tomàquet admeten el cultiu a terra, sense encanyar.

Plagues i malalties. Els nematodes, el cuc gris i el cuc del filferro són alguns dels principals problemes, sobretot en el moment del trasplantament; afecten les arrels joves de les plàntules. Hauràs de fer rotacions llargues per evitar-los. L'eruga del tomàquet i la tuta també la poden afectar.

Algunes varietats locals de Catalunya

Tomàquet d'amanir	Tomàquet de penjar
Cirerol o cirereta	100 en pom o en ram de punxeta (vermell)
Clofollet	100 en pom o en ram de punxeta (rosa)
Cor de bou, mamella de monja, pit de dona, de la meta	Bla de Paüls
Corn de bou, pebroter, pebrot, bitxo, nas de bruixa o cornut	Boronat o bornat (100 en pom sense punxa i rosat)
De la pera	Bombeta groc
De la Rosario	Cassanelles
De Tírvia	De fulla de patatera
Del Benach	De la creu
Del ramet	De mata baixa
Esquenaverd	Dur de Paüls
Llargueta	Groc
Molsut	Llàgrima (rosa)
Nan de la Geltrú, totxo, tres poms, quarantè	Llarg o colló de bou
Negre carbó	Mala cara
Pare Benet	Montgrí
Pereta	Pera
Poma ple o palosanto	Plana d'Albesa
Pometa	Petit del ramellet
Popa de vaca	Rosa
Quatre morros, de Prats o de frare	Tísic
Ramellet de quatre	Tomacó
Rosa d'Albesa	Tomacó de Ginestar
Rosa de Montserrat	Tomacó d'Arnes
Rosa o pera de Girona	Tomacó morat de Masroig
Rosa ple gros	Ull viu
Rosa ple petit	
Redona	
Tres caires	
Tres caires tardà de Riells	
Trumfera	
Verd	